

Dosarul nr. 2rac-117/22
2-19179660-01-2rac-25052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – G. Grozav
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de către Dumitru Guțu,
reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Dumitru Guțu (succesorul în drepturi al Întreprinderii Mixte „Beermaster” Societate
pe Acțiuni”) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kaufland”, intervenient
accesoriu Serviciul Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor asupra
mărcii, repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul depus de către Dumitru Guțu, s-a casat hotărârea din 29 aprilie 2021
a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La data de 07 noiembrie 2019 ÎM „Beermaster” SA a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SRL „Kaufland”, intervenient accesoriu Serviciul Vamal, prin
care a solicitat constatarea încălcării drepturilor asupra mărcii, repararea
prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că ÎM „Beermaster” SA își are
originile din anul 1906, fiind fondată de firma germană „TOPF” la Bălți.

În anii 1950 – 1960 întreprinderea a activat cu denumirea „Arçașul”, iar la 08
noiembrie 1995, în rezultatul reorganizării întreprinderii prin transformare, a fost
creată ÎM „Beermaster” SA, care este cunoscută ca producător în domeniul fabricării
berii, apelor minerale și băuturilor răcoritoare, care deține și un important portofoliu
de mărci înregistrate.

Din 10 septembrie 2003 este titularul mărcii comerciale nr. 12007/NOROC,
pentru produsele din clasa 32 – bere, băuturi din fructe, siropuri și alte preparate
pentru fabricarea băuturilor.

Berea cu denumirea „NOROC” este produsă de mai mult de 20 ani, fiind comercializată și larg promovată pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv și on-line.

Utilizarea continuă și efectivă a mărcii înregistrate „NOROC” de către titularul – reclamant este probată prin facturi fiscale, care însoțesc livrarea produselor, diploma de onoare de participare la Concursul internațional al berii în or. Kiev, anul 2003, avizele sanitare pentru produsele alimentare emise de Serviciul supravegherii de stat a sănătății publice și a Centrului de sănătate publică Bălți în anii 2014, 2016, 2018, certificatele de conformitate emise de ÎS „Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare”, Instrucțiunea tehnologică privind fabricarea berii blonde de 10,5% „NOROC”, aprobată de Centrul național de sănătate publică.

Reclamanta a afirmat că, în vederea asigurării protecției drepturilor, anual a depus cereri de intervenție la Serviciul Vamal, în temeiul prevederilor art. 302¹ din Codul vamal, care au fost admise conform procedurilor legale.

Prin scrisoarea din 11 decembrie 2018 a fost acordată asistență vamală la protecția bunurilor desemnate cu marca comercială 12007/NOROC pentru perioada 12 decembrie 2018 – 11 decembrie 2019.

La 30 septembrie 2019 a fost sesizată de un cumpărător, despre faptul că în magazinele noi deschise ale SRL „Kaufland” este expus pentru comercializare produsul – bere cu marca „NOROC” producător ÎM ”Bergembier” SA, Județul Ilfov, loc. Voluntari, șos. București Nord, nr.10B.

Acest fapt a fost confirmat prin procurarea produsului la 02 octombrie 2019 din magazinul Kaufland, ampasat în mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 99/2.

Reclamanta consideră că utilizarea fără consimțământul ÎM „Beermaster” SA a unei mărci identice pentru produse identice prezintă o încălcare a drepturilor exclusive ale reclamantei asupra mărcii înregistrate 12007/NOROC.

Reclamanta ÎM „Beermaster” SA a susținut că marca protejată pe teritoriul Republicii Moldova nr. 12007/NOROC are funcția de a garanta consumatorului că originea produsului aparține companiei producătoare ÎM „Beermaster” SA, care în calitate de producător își asumă responsabilitatea pentru produs.

Caracterul distinctiv accentuat al mărcii nr. 12007 s-a constituit din utilizare susținută, extinsă, activă pe piață și constituie un factor important care trebuie luat în considerare la constatarea unui risc de confuzie din partea unor agenți noi pe piață, care indubitabil ar dori să beneficieze de roadele renumelui ÎM „Beermaster” SA, de valul de consumatori format și de locul pe piață dobândit.

Admiterea utilizării pe teritoriul Republicii Moldova a unei mărci identice „NOROC” pentru bere contrafăcute induce în eroare consumatorul, diluează și slăbește caracterul distinctiv al mărcii înregistrate de reclamantă, ca în final să creeze o confuzie, să dezorienteze consumatorul final în privința produselor ÎM „Beermaster” SA.

La data de 02 octombrie 2019 a formulat reclamații față de SRL „Kaufland” și Serviciul Vamal, prin care a solicitat informația cu privire la cantitatea de marfă cu marca „NOROC” importată, locul amplasării și valoarea ei, de a scoate din rețeaua comercială produsele de bere cu marca „NOROC”, de a dispune distrugerea lotului de produse cu marca „NOROC”, care aduc atingere drepturilor reclamantei

și a înceta oricare acțiuni cu produsele de marca „NOROC”, pentru produsele din clasa 32.

Totodată, de la Serviciul Vamal a fost solicitată informația privind data, postul vamal, cantitatea și valoarea mărfurilor importate de SRL „Kaufland” precum și măsurile întreprinse ca rezultat al admiterii ilegale a acestui import.

SRL „Kaufland” nu a răspuns la solicitare, iar Serviciul Vamal a refuzat să ofere informația cerută.

SRL „Kaufland” a continuat acțiunile de încălcare a drepturilor exclusive asupra mărcii, iar acest fapt a fost constatat de executorul judecătoresc Valerian Nistor, care a întocmit actul, prin care a stabilit prezența în magazinul „Kaufland”, de pe bd. Decebal, nr. 99/2, mun. Chișinău a berii cu denumirea „NOROC”, pe când în magazinul „Kaufland”, situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, nr. 25/1, mun. Chișinău, conform spuselor angajaților, pe rafturi berea deja nu era, fiindcă stocul se epuizase.

Cu referire la pretențiile față de Serviciul Vamal, acesta ilegal a admis introducerea mărfii în țară, nu a avut nici o reacție conform art. 304 din Codul vamal.

Acțiunile de încălcare a dreptului asupra mărcii și de prejudiciere a reclamantei a continuat, or, SRL „Kaufland” a continuat să comercializeze produsul cu însemn identic cu marca înregistrată a ÎM „Beermaster” SA, ceea ce nu numai că i-a oferit un profit nejustificat, dar, în egală măsură, a lipsit titularul mărcii de un câștig, pe care l-ar fi avut în condițiile, în care nu s-ar fi produs faptele ilicite.

De asemenea, numele comercial al reclamantei are de suferit, ca urmare a activităților pârâtei, care direcționează în mod greșit consumatorii ÎM „Beermaster” SA spre alte produse ce nu corespund din punct de vedere calitativ, cu produsele comercializate de acesta.

Între ÎM „Beermaster” SA și SRL „Kaufland” nu există legături sau acorduri care ar permite ultimei să se folosească de marca înregistrată, aducând atingere reputației mărcii înregistrate de ÎM „Beermaster” SA.

Prejudiciile suferite de titularul - reclamant sunt cu atât mai mari, cu cât prezența acestuia pe piață este una importantă și de durată, care afectează beneficiul său, atât prin câștigurile nejustificate ale celui cui săvârșește actele ce aduc atingere mărcii, cât și prin pierderile de imagine suferite, prin diluarea prestigiului mărcii, în urma actelor ilicite.

A solicitat constatarea încălcării drepturilor asupra mărcii 12007/NOROC, obligarea SRL „Kaufland” să retragă din comercializare toate produsele - bere cu denumirea „NOROC” și să le distrugă pe cont propriu, interzicerea SRL „Kaufland” să utilizeze marca „NOROC”, pentru produsele din clasa 32, în oricare acte comerciale pe teritoriul Republicii Moldova, încasarea de la SRL „Kaufland” în beneficiul ÎM „Beermaster” SA a despăgubirilor pentru prejudiciul moral și material suportat, mărimea căruia va fi formulată după primirea informației reclamate și obligarea pârâtei SRL „Kaufland” să publice pe site-ul www.kaufland.md dispozitivul hotărârii judecătorești care va fi pronunțată.

La data de 13 noiembrie 2020 reclamanta ÎM „Beermaster” SA a depus cerere privind înlocuirea reclamantei ÎM „Beermaster” SA cu Dumitru Guțu, or, cel din urmă, la 11 mai 2020, prin decizia AGEPI nr. 3256, a devenit titularul de drept al mărcii comerciale nr. 12007/NOROC.

Prin încheierea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a dispus înlocuirea reclamantului ÎM „Beermaster” SA cu succesorul lui în drepturi, Dumitru Guțu. (f.d. 242-243, vol. I)

La data de 14 decembrie 2020 și 16 februarie 2021 Dumitru Guțu a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând constatarea încălcării drepturilor reclamantului asupra mărcii 12007/NOROC, încasarea de la SRL „Kaufland” a prejudiciului material în sumă de 11 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în valoare de 13 834,66 lei, cheltuielile suportate pentru serviciile executorului judecătoresc în cuantum de 1 500 lei și taxa de stat în sumă de 330 lei.

Dumitru Guțu a menționat că a fost prejudiciat material, exprimat prin consecințele economice negative ale acțiunii ilicite ale pârâtei SRL „Kaufland” în perioada septembrie – octombrie 2019, când a introdus pe piață și efectiv a comercializat bere cu denumirea „NOROC” în butelii de 3 litri.

Potrivit datelor contabilității SRL „Beermaster Brewery”, prin intermediul căreia este comercializată berea „NOROC”, s-a constatat că în luna septembrie 2018 a fost comercializată bere „NOROC” cu capacitatea de 3 litri, în cantitate de 8 368 butelii cu valoarea de 236 863 lei, iar aceeași lună a anului 2019, deși numărul de butelii comercializate a fost mai mare, încasările au fost mai mici cu 22 773 lei. Aceeași situație s-a constatat în luna octombrie.

Astfel, dacă în luna octombrie 2018 s-au comercializat 6588 butelii de bere la prețul de 182 487 lei, în luna octombrie 2019 s-au comercializat 6375 butelii la prețul de 147 158 lei, adică încasările au fost cu 35 329 lei mai mici decât în aceeași lună a anului 2018. În total încasările reclamantului în aceste 2 luni s-au micșorat cu 58 000 lei.

Dumitru Guțu a susținut că încasările reclamantului s-au micșorat dat fiind intervenirea pe piață a SRL „Kaufland” cu comercializarea berii cu denumirea „NOROC”.

Din datele prezentate de pârâtă, nu a fost posibilă determinarea cantității de bere comercializată și beneficiul efectiv obținut ca urmare a comercializării berii cu marca „NOROC”, de aceea prejudiciul material cauzat titularului mărcii a fost calculat reieșind din 20% din încasările ratate de reclamant, ca rezultat al comercializării de către pârâtă a berii „NOROC” în lunile septembrie – octombrie 2019, ceea ce constituie 11 000 lei.

Prin importul și comercializarea berii „NOROC” SRL „Kaufland” a cauzat acestuia un prejudiciu moral, folosind neautorizat semnul identic, care a adus prejudicii mărcii comerciale „NOROC”, precum și a prejudiciat valoarea ei decizională în comportamentul consumatorului.

Utilizarea ilegală de către pârâtă a denumirii identice cu marca „NOROC”, pentru produse identice, efectiv comercializate pe teritoriul Republicii Moldova, devalorizează investițiile promoționale și reduce valul de consumatori ai titularului de marcă.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Dumitru Guțu (succesorul în drepturi al Întreprinderii Mixte „Beermaster” Societate pe Acțiuni”) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kaufland”, intervenient accesoriu Serviciul

Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor asupra mărcii, repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 14, 24-37, vol. II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că SRL „Kaufland” a comercializat în magazinele sale amplasate în Republica Moldova bere cu marca comercială „NOROC” a SA „Bergenbier”, care este producător din România, deși în Republica Moldova titularul mărcii comerciale „NOROC” pentru produsele din clasa 32 potrivit clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS) – bere, băuturi nealcoolice, ape minerale și gaze, băuturi din fructe și sucuri din fructe, siropuri și alte preparate nealcoolice pentru fabricarea băuturilor, apariție lui Dumitru Guțu (succesor în drepturi al ÎM „Beermaster” SA)

Totodată, instanța de fond a menționat că pentru a se constata încălcarea dreptului la marcă sau folosirea fără drept a unui semn (a unei mărci), de către un terț, trebuie stabilite unele condiții: să existe identitate/similaritate între marcă și semnul folosit, să existe asemănare sau identitate între produsele/serviciile, pe care le protejează marca și produsele/serviciile, pe care se aplică semnul; asemănările sus menționate să producă un risc de confuzie, care include și riscul de asociere; utilizarea semnului similar cu o marcă să aducă prejudicii titularului mărcii. Aceste condiții nu au fost întrunite în prezenta speță, ori nu au fost prezentate probe pertinente care ar demonstra contrariul.

De asemenea, Serviciul Vamal a confirmat că în perioada 12 decembrie 2018-11 decembrie 2019 s-a stabilit pe teritoriul Republicii Moldova produsul cu marca „NOROC” al unui alt titular decât cel înregistrat în Registrul Național al Mărcilor, iar organul vamal nu a constatat la momentul importului produselor vizate o posibilă încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, fapt care a generat, din necunoaștere a SRL „Kaufland” pentru o perioadă scurtă de timp comercializarea berii „NOROC” a producătorului SA „Bergenbier”.

Astfel, reieșind din prevederile art. 72 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, prima instanță a concluzionat că din lipsa necunoașterii informației de către SRL „Kaufland” precum și absența motivelor rezonabile de a cunoaște despre încălcarea drepturilor asupra mărcii „NOROC”, nu pot fi stabilite careva despăgubiri.

Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral, prima instanță a stabilit că în corespundere cu capitolul IV al Regulamentului Național al Mărcilor, marca comercială R 12007 a fost cesionată lui Dumitru Guțu la 11 mai 2020, respectiv, dreptul privind repararea prejudiciului moral nu a fost cesionat de ÎM „Beermaster” SA lui Dumitru Guțu, ori nu a fost prezentată vre-o tranzacție sau hotărâre în acest sens, iar repararea prejudiciului moral se referă la titularul de drept, dar nu la marcă.

Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, în termen, a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Dumitru Guțu.

S-a casat hotărârea din 29 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Dumitru Guțu (succesorul în drepturi al Întreprinderii Mixte „Beermaster” Societate pe Acțiuni”) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kaufland”, intervenient accesoriu Serviciul Vamal cu privire la constatarea încălcării drepturilor asupra mărcii, repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Dumitru Guțu (succesor în drepturi al ÎM „Beermaster” SA) asupra mărcii 12007 NOROC.

În rest s-a respins acțiunea.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut că executorul judecătoresc Valerian Nistor, efectuând o ieșire la fața locului, a constatat cu certitudine că în magazinul Kaufland, situat în mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 99/2, era pusă în vânzare berea de marca „NOROC” produsă de compania din România SA „Bergembier”, fiind întocmit Actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt din 01 noiembrie 2019 și trei fotografii făcute în interiorul magazinului, iar SRL „Kaufland” nu a negat veridicitatea și autenticitatea constatării din acest act.

Însăși, SRL „Kaufland” a recunoscut că a încălcat dreptul lui Dumitru Guțu (succesorul în drepturi al ÎM „Beermaster” SA) asupra mărcii comerciale „NOROC” și a întreprins măsurile necesare pentru încetarea comercializării berii „NOROC” produsă și importată din România, fapt ce se denotă din mesajele de e-mail interne, operate între persoanele responsabile a SRL „Kaufland” și SCS „Kaufland România”, fiind dispusă retragerea completă din vânzare a articolului 02301260 „NOROC” 4,5 %.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite raportate la normele legale, instanța de apel a ajuns la concluzia că este întemeiată pretenția lui Dumitru Guțu privind constatarea încălcării dreptului asupra mărcii nr. 12007 „NOROC”.

La data de 06 mai 2022 Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind compensarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată și pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 13 834,66 lei, cheltuieli pentru serviciile acordate de către executorul judecătoresc în sumă de 1500 lei și cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în instanța de fond, apel și recurs în sumă de 740 lei.

În motivarea recursului a invocat că au fost prezentate probe concludente și pertinente care demonstrează că prin comercializarea berii de marca „NOROC” SRL „Kaufland” i-a cauzat prejudicii material și moral, însă instanțele ierarhic inferioare nu le-au apreciat la justa lor valoare, fiind emise soluții ilegale și neîntemeiate.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusa de către Dumitru Guțu, care are calitatea procesuală de reclamant și este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 decembrie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa reprezentantului recurentului Dumitru Guțu, avocatului Grigore Ciubuc la data de 10 martie 2022 prin intermediul poștei electronice. (f.d. 83, vol. II)

Astfel, recursul declarat la 06 mai 2022 de către Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, este în termen.

La data de 25 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților la proces copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs. (f.d. 111, vol. II)

La data de 15 iunie 2022 SRL „Kaufland”, reprezentată de avocatul Iulian Pașatii a depus referință, solicitând respingerea ca inadmisibilă a cererii de recurs înaintată de către Dumitru Guțu, sau respingerea ca fiind neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Dumitru Guțu, reprezentat de avocatul Grigore Ciubuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas